

עפ"ג 13783/02/16 - יהודה דנדקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' סגן הנשיא י' נועם,
השופטת ר' פרידמן-פלדמן
והשופט מ' בר-עם

עפ"ג 13783-02-16 דנדקר (אסיר) נ' מדינת ישראל

המערער
יהודה דנדקר (אסיר)
על-ידי ב"כ עו"ד יאיר יריב אבירם
מטעם הסנגוריה הציבורית

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק-דין

השופטת רבקה פרידמן-פלדמן:

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבית שמש (כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין) מיום 25.1.2016, בת"פ 37546-04-15; ת"פ 16848-09-14; ות"פ 20322-03-15, לפיו נגזר על המערער עונש מאסר בפועל למשך עשרה חודשים, מהם שמונה חודשים במצטבר למאסר אותו הוא מרצה כיום; מאסר על תנאי; פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי; וכן קנס בסך 750 ₪.

ההליכים בבית-משפט קמא:

2. ביום 4.1.2016 הורשע המערער, על פי הודאתו בכתבי אישום מתוקנים בשלושת התיקים, בהסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; נהיגה פוחזת ברכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; הסעת נוסעים מעל המותר כשההסעה מבוצעת בשכר, עברה לפי תקנה 84א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; ושתי עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית בלבד, לפי סעיף 7(א)+(ג) לפקודת הסמים.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 37546-04-15, בתאריך 25.5.14, בשעה 07:42 או בסמוך לכך, בכביש 375 לכיוון בית שמש, נהג המערער ברכב כשהוא עוקף שלושה רכבים תוך חציית קו הפרדה רצוף, ובכך אילץ את אחד מנהגי הרכבים שנסע מולו בנתיב הנגדי, לסטות לשולי הכביש. כתוצאה מכך התנועה נעצרה. בהמשך הגיע הרכב לכניסה לבית שמש, והמערער המשיך "להשתולל" בכביש בנהיגה מהירה.

כשנעצר הרכב על ידי שוטרי תנועה, עלה כי המערער הסיע, בשכר, חמישה תושבי הרשות הפלסטינית ששהו בישראל

שלא כחוק. ברכב מקומות נסיעה לארבעה נוסעים מלבד הנהג, וכאמור המערער הסיע חמישה נוסעים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 20322-03-15, ביום 30.6.14, בחיפוש שנערך בביתו של המערער בביתר עלית, נמצאה על אדן החלון בחדרו של המערער, אדנית ובה שני שתילי קנבוס במשקל 1.90 גרם. כן נתפסו בקבוק פלסטיק ומשקל אלקטרוני נייד.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 46177-10-14, בתאריך 11.5.14 החזיק המערער ברכבו ועל גופו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 0.57 גרם נטו לצריכתו העצמית.

4. הוסכם על הצדדים כי צירוף תיקי הסמים לא יהיה בו כדי להחמיר בעונשו של המערער, והצדדים התייחסו בטיעוניהם לתיק ההסעה ועבירות התעבורה בלבד.

5. בטיעונו לעונש בבית-משפט קמא ציין ב"כ המשיבה כי המערער אסיר שפוט ל- 30 חודשים.

לגבי העבירה של הסעת התושבים הזרים, טען למתחם ענישה בין 5 ל- 20 חודשי מאסר בפועל.

לגבי נהיגה פוחזת, טען כי לאור הנסיבות המחמירות, יש לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנתיים מאסר.

לגבי העונש המתאים, ביקש לקבוע תקופת מאסר, מתוכה ירצה המערער שנה במצטבר למאסר אותו הוא מרצה כיום ויתרת המאסר תהיה בחופף למאסר הנוכחי.

ב"כ המערער טען בבית-משפט קמא, לגבי עבירת ההסעה, כי המערער לקח איתו טרמפיסטים, ורק כשנעצר, התברר לו שהם שוהים בלתי חוקיים. לטענתו לא מדובר בהסעה בנסיבות מחמירות. לטענת ב"כ המערער, מתחם הענישה בגין עבירת ההסעה הוא בין מאסר על תנאי שלצידו שירות לתועלת הציבור, לבין מאסר קצר בפועל.

לגבי עבירת התעבורה, טען כי לו היתה עבירה זו עומדת בפני עצמה, בבית המשפט לתעבורה, היה נגזר עונש צופה פני עתיד בלבד.

לטענת ב"כ המערער, לא ברור מדוע סנגורו של המערער בתיק בו הוא מרצה כיום עונש מאסר, לא צירף את התיקים. כן ציין כי יש להתחשב בהודאתו של המערער, שחשך מזמנו של בית המשפט. לפיכך ביקש כי ייגזר על המערער עונש מאסר קצר, שירוצה בחופף לעונש אותו מרצה המערער כיום.

גזר דינו של בית-משפט קמא:

6. בגזר דינו התייחס בית המשפט לנסיבות העבירות בתיק ההסעה, לכך שהמערער נסע לכיוון בית שמש, הסיע ברכבו חמישה נוסעים (רכב בו מותר להסיע ארבעה נוסעים), ההסעה הייתה תמורת תשלום, והמערער נהג בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם.

בית המשפט סקר את הפסיקה הנוהגת, וקבע כי מתחם העונש הראוי, בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, נעה בדרך כלל בין חמישה לבין עשרים חודשי מאסר בפועל במקרים החמורים, ובין מאסר לריצוי בעבודות שירות למאסר בפועל במקרים הקלים יותר.

בענייננו קבע בית המשפט כי לאור הנסיבות החמורות, ובהן הסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים, הסעתם ברכב שנועד להסעת ארבעה נוסעים, תוך נהיגה שיש בה סיכון תעבורתי משמעותי, מכיוון "קו התפר" לתוך המדינה, תמורת תשלום "ובהינתן ולנאשם עבר פלילי בעבירות חמורות" - מתחם העונש ההולם נע בין 6 לבין 18 חודשי מאסר.

לגבי עבירות הסמים קבע בית המשפט כי מתחם הענישה הראוי נע ממאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל, וכי הוסכם שלא יהיה בתיקי הסמים שצורפו כדי לשנות את הענישה.

לגבי העונש המתאים, התייחס בית-משפט קמא להודאתו של המערער במיוחס לו, לכך שהמערער נטל אחריות לגבי כלל העבירות, ולטענת המערער כי הוא משתתף בקבוצות טיפוליות. בית המשפט התייחס אף לעברו הפלילי של המערער, וקבע כי למערער עבר מכביד, אף אם לא בעבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי, וכי כיום הוא מרצה עונש מאסר של 30 חודשים.

בהתחשב במכלול הנסיבות, גזר בית המשפט על המערער עונש כמפורט לעיל.

טענות הצדדים בערעור:

7. ב"כ המערער טוען כי בית-משפט קמא החמיר בעונש שגזר על המערער. לטענתו, בית המשפט טעה בקביעתו כי המערער הסיע את השוהים הבלתי חוקיים "מכיוון קו התפר לתוך מדינת ישראל", כאשר בכתב האישום נאמר כי ההסעה הייתה לבית שמש, ללא איזכור מקום המוצא. נטען כי בקביעת מתחם העונש ההולם, החמיר בית המשפט עם המערער, וכי הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות מקילה מזו שקבע בית המשפט.

לגבי הקנס ביקש ב"כ המערער, כי זה ישולם לאחר שהמערער יסיים לרצות את עונשו.

8. המשיבה מבקשת לדחות את הערעור. נטען כי בית-משפט קמא הלך כברת דרך לקראת המערער, בהתחשב בכך שלא מדובר באדם שעברו הפלילי נקי. עוד נטען לגבי הסיכון הביטחוני והבטיחותי במעשיו של המערער.

לגבי מועד תשלום הקנס, הסכימה למתן אורכה עד למועד השחרור הצפוי של המערער, בחודש יולי 2016.

דין והכרעה:

9. התערבותה של ערכאת הערעור בעונש שקבע בית משפט קמא, שמורה למקרים חריגים בהם ניכרת סטייה של ממש ממתחם הענישה ההולם או למקרים בהם נפלה טעות מהותית (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (18.07.2013)). ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את עונשו של המערער אלא בוחנת את סבירותו והתערבותה שמורה למקרים חריגים בלבד (ע"פ 1880/14 **עמאש נ' מדינת ישראל** (19.11.2014)), גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, החלטנו לדחות את הערעור.

10. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים נקבעה ברע"פ 3674/04, **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (12.2.06). נפסק, כי על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה באשר לעבירות הנוגעות לכניסת שוהים בלתי חוקיים לישראל; אך הודגש, כי "אין בה באותה מדיניות כדי לפטור את בית המשפט מקביעת עונש בעניינו האינדיווידואלי של כל מי שהורשע בדין. אבן הבוחן העיקרית להבחין ולהבדיל בין הטלת מאסר בפועל לבין הימנעות מהטלת מאסר בפועל תיגזר מתכלית מדיניות הענישה ובנסיבותיו של כל מקרה וכל נאשם" (פסקה 32 לפסק-הדין, וראו גם פסקה 16). במקרים לא מעטים הסתפקו בתי-המשפט בהטלת מאסרים לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים, זאת בהתחשב בנסיבות הספציפיות, הן של העבירה והן של הנאשם (לסיכום הפסיקה הנוהגת ומתחם הענישה, ראו עפ"ג 7465-06-15, **האני וזוז נ' מדינת ישראל** (22.2.2016)).

11. בעניינו, המערער הסיע חמישה תושבים זרים ששהו בישראל שלא כדין ונסע לכוון בית שמש; ההסעה תמורת תשלום; המערער הסיע ברכב מספר נוסעים גבוה מן המותר; כן נסע בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם - המערער עקף שלושה כלי רכב שנסעו בכביש, תוך חציית קו הפרדה רצוף, ואילץ אחד הרכבים לסטות לשול הכביש. בכניסה לבית שמש, המשיך המערער "להשתולל" בכביש בנהיגה מהירה.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא לעבירת ההסעה ולעבירות התעבורה, מאסר הנע בין שישה לבין שמונה עשרה חודשי מאסר בפועל, הולם את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ואת מדיניות הענישה הנוהגת.

12. לגבי עונשו של המערער בתוך מתחם הענישה, בגין כל העבירות בהן הורשע - בית משפט קמא קבע את העונש בשליש התחתון של מתחם הענישה, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובהן הודאתו של המערער וקבלת אחריות מחד, ועברו הפלילי המכביד של המערער מאידך. בית המשפט אף התחשב במערער, בכך שהורה על חפיפה חלקית של עונש המאסר בפועל, לעונש מאסר אחר שמרצה המערער.

13. ניתן לקבוע כי מלאכת האיזונים בוצעה באופן ראוי והולם ואין מקום להתערב בגזר הדין.

אשר על כן, הערעור נדחה.

14. בהסכמת ב"כ הצדדים, יידחה תשלום הקנס ליום 1.8.2016.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהיעדר הצדדים, על-פי הסכמתם.

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, סגן נשיא